

Sognet Ret til; hvis man giver Fattigvæsenets Penge ud til Unytte, kan jo Enhver iudfinde sig og paatale sin Ret, og Sognepræsten er jo et til Fattigvæsenet bidragende Medlem af Sognet ligesaavel som Andre. Der synes da at være Rimelighed i at give ham Lov til at tale med, naar Fattigvæsenets Anliggender skulle afgjøres, og det er ogsaa kun en saadan Ret til at være tilstede i Sogneraadet, som jeg ønsker maa tilstaaes ham, men derimod ikke nogen Ret til at deeltage i Beslutningerne. Jeg forlanger ikke, at han skal deeltage i selve Bestyrelsen, og det er jo ogsaa først, naar Forsamlingen giver sig til at stemme over Sagerne, at den begynder at bruge sin bestyrende Magt. Jeg troer, at mit Forslag maa kunne forenes med Lovforslagets Bestemmelse om, at Præsterne fjernes eller, som jeg hellere vilde sige, fritages for at have directe med Fattigvæsenets Bestyrelse at gjøre. Flere ærede Medlemmer her i Thinget have imidlertid gjort mig opmærksom paa, at de, naar Forslaget modtog nogen Forandring, navnlig naar Ordet „Stemme“ blev ubeladt, ikke vilde være uvillige til at deeltage i dette Forslag, og derfor troer jeg det rettest paa Sagens nuværende Stadium at tage dette Forslag tilbage, for atter at bringe det frem til 3die Behandling i en noget forandret Redaction.

Formanden: Det Forslag, som er stillet af den ærede 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds (Vindeshøll) under Nr. 7 til § 16, er taget tilbage. Jeg skal spørge, om Noget optager det? (Ophold.) Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Krieger: Jeg troer, at det ligger i Sagens Natur, at, naar en Sag — navnlig en Sag som denne — gaar til 2den Behandling uden Udvalg, saa maa denne 2den Behandling indtil en vis Grad faae Charakter af en Udvalgsforhandling, hvorved, om jeg saa maa sige, den vedkommende Minister er Ordfører. Jeg troer, at det er den eneste Maade, hvorpaa en saadan Behandling uden Udvalg kan foretages uden Skade for Sagen. Ved 1ste Behandling at fremkomme med alle de enkelte Bemærkninger, man kan have at gjøre ved de

enkelte Paragrapher, er i den Grad stridende mod Formaalet for en 1ste Behandling, at jeg maatte finde det lidet hensigtsmæssigt. Jeg skal derfor nu tillade mig at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger, idet jeg da i Tiden mellem 2den og 3die Behandling, naar Realitetspunkterne ere afstemte, skal tillade mig at stille derpaa støttede Forslag, saafremt da ikke maatte den ærede Minister maatte ville stille saadanne. — Med Hensyn til den Deel af Lovforslaget, som for Dieblisset ligger for — der kunde forøvrigt allerede ved det foregaaende Capitel have været forskjellige Ting at omtale —, skal jeg nævne et Par Spørgsmaal. Der tales saaledes i §§ 18 og 19 om forskjellige Forhold, som skulle fastsættes af Amtsrådet „efter Sogneraadets Forslag“. Allerede under Weiloven vilde de Herrer erindre, at det Spørgsmaal kom frem, hvorledes Forholdet er, naar der siges, at Noget skal fastsættes efter en bestemt Indstilling. Jeg troer nu, at det er vigtigt, at man bruger det samme Udtryk for den samme Ting, men allerførst maa man være fuldkommen paa det Rene med den Tanke, man vil udtrykke. Man maa altsaa være betænkt paa skarpt at adskille de to Tilfælde, det ene, hvor der — lad os bruge et Udtryk, som man maatte ikke holde af, men som viser Sagen klart, — kun finder en Meningsytring Sted, og den høiere Autoritet altsaa bestemmer sig frit og kan forandre det Resultat, hvortil den anden communale Myndighed er kommen, og det andet Tilfælde, hvor Sagen stiller sig saaledes, at der skeer en Indstilling, saaledes at den høiere communale Autoritet maa sige Ja eller Nei til denne Indstilling og er uberettiget til at sætte noget Andet i Stedet derfor. Det er af Vigtighed, mener jeg, at udtrykke disse tvende forskjellige Forhold paa forskjellig Maade og skarpt at fastholde Forskjellen. Jeg er meest tilbøjelig til at troe, at, naar der tales om „Indstilling“, er Meningen den, at den høiere Autoritet blot kan sige Ja eller Nei uden at kunne forandre Indstillingen, men at Udtrykket „Forslag“ er mere spævendt. I Weiloven blev „Forslag“ forstået som „Betænkning“. I § 18 hedder det nu, at det Forhold, hvorefter der skal liges af Sogneraadet efter de forskjellige Statenormer, indtil en Lov om den communale Beskatning